

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு உணர்த்தும் தலைமக்களின் அகவாழ்க்கை

க. மாலதி ^{அ. *}, எ. கற்பகம் ^அ

^அ தமிழ்த்துறை, அரசு கலைக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), (பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைவுப் பெற்றது), கரூர்-639007, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

Lifestyle of People as Expressed in Ettuthogai Antholog

K. Malathi ^{a, *}, E. Karpagam ^a

^a Department of Tamil, Government Arts College (Autonomous), (Affiliated to Bharathidasan University), Karur-639007, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
malathimalathik85@gmail.com

Received: 08-09-2022
Revised: 27-09-2022
Accepted: 06-10-2022
Published: 15-11-2022

ABSTRACT

Ettuthogai anthology gives a clear picture about the lifestyle of the Sangam era people. This article examines the internal life of both the husband and wife. These text shows us how the elders have shared the happiness, anger, regret, division, surrender, sharing of feelings, love etc. in their life. It can be known that the internal problems between the parents are solved either by themselves or by their friends and the family life is settled well. In the present era both the husband and wife who are aware of their situation can share their stress with each other and by doing so the marriage life will be pleasant without separation. Moreover, the text doesn't give the solutions for love, division, and regret that appear between parents, but also for the physical and psychological sufferings caused by it. This article thus conveys that if the people of follows this technique in their life, then the resentment between husband and wife can be removed and they can live a contented life.

Keywords: Marriage Life, Ettuthogai Anthology, Husband, Wife

முன்னுரை

சங்க காலத்தின் இறுதிப்பகுதி ஆடம்பரமும், ஆரவாரமும் மிக்கது. கலை என்ற பெயரில் ஒழுக்கக் கேடுகள் தலைதூக்கின. மனிதன் தன்னிலையில் இருந்து தாழ்ந்தும் போனான். இச்சமயத்தில் சமணம், பௌத்தம் போன்ற சமயங்கள் தங்கள் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்திக்கொண்டன. இதனால் பௌத்தம், பிராகிருதம் வளர்ச்சி பெற்று தமிழ்மொழியானது புறக்கணிக்கப்பட்டது. பழந்தமிழரின் அகம், புறம் ஆகிய ஒழுகலாறுகளானது புறந்தள்ளப்பட்டன. சங்க இலக்கியத்தின் உயர்வான நிலையிலிருந்த அகமரபும், புறமரபும் இக்காலகட்டத்தில் மாறியது.

குழப்பமான அச்சுழலில் பௌத்த, சமண சமயங்கள் தங்களுடைய சமய ஒழுகலாறுகளை மக்கள் முன்வைத்தனர். அச்சமயங்களைச் சாராதவரும் அப்போராட்டத்தில் கலந்த கொண்டனர். நீதியின் பெருக்கு தமிழகத்தை முற்றுகையிட்டது.

அதுமட்டுமல்லாமல் காதல், வீரம், கொடை முதலிய சிறந்த உணர்ச்சிகளிலும், இயற்கை இன்பத்திலும் ஈடுபட்டிருந்த புலவர்களின் உள்ளமானது அடுத்த சில தலைமுறைகளில் அறங்களைப் பாடும் நிலைக்கு மாறியது. அவ்வாறு, மாறிய காலத்தைச் சங்கம் மருவிய காலம் அல்லது அற இலக்கிய காலம் அல்லது நீதி இலக்கிய காலம் எனவும் அழைப்பர்.

களப்பிரர்கள் பாண்டிய நாட்டைக் கைப்பற்றிய காலம் முதல் 'சங்கம் மருவிய காலம்' தொடங்குகிறது. மேலும், சமுதாய மக்களின் வாழ்க்கையானது சிக்கல் நிறைந்ததாக இருந்ததால் சமுதாயத்தில் எவ்வாறெல்லாம் வாழவேண்டும், எத்தகைய வாழ்வியல் அறங்களைப் போற்ற வேண்டும் என்று எடுத்துக்கூற வேண்டிய கடமையானது புலவர்களுக்கு இருந்தது. அத்தகைய காலகட்டத்தில் இயற்றிய நூல்களைப் 'பதினெண்கீழ்க்கணக்கு' என்று குறிப்பிட்டனர் (Puliyur Kesigen, 2010).

இந்நூல்கள் குறிப்பிடும் தலைமக்களின் அகவாழ்வினை ஆராய்ந்து, அதனை தற்கால சூழலில் வாழும் மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தி, இல்லற வாழ்க்கையில் ஏற்படும் மன அழுத்தங்களுக்குத் தீர்வாக அமையவேண்டும் என்ற உயரிய எண்ணத்துடன் இக்கட்டுரையானது அமைகிறது.

அகம்

தலைவன், தலைவி ஆகிய இருவரிடையே அகத்தே தோன்றும் காதல் உணர்வுகளைப் பற்றியது. அறம், பொருள், இன்பம் எனக் கூறப்படும் உறுதிப்பொருட்களுள் அகம் என்பது இன்பத்தை வலியுறுத்துவதாகும். "அகம் - உள்ளமம், உள்ளம்" தலைமக்கள் தத்தம் உள்ளத்து உள்ளேயே எண்ணிமகிழும் ஏற்றத்தைக் குறிப்பதாகும்.

காதல் என்பது அன்பின் இன்னொரு வடிவம் தமிழில் ஒரு ஆண் ஒரு பெண் மீதோ, ஒரு பெண் ஒரு ஆண் மீதோ காட்டுகின்ற உணர்வை அன்பு என்று சொன்னால் போதும் அது அகத்தில் காதலாகவே அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது.

உள்ளத்தின்கண் நிகழும் இன்ப உணர்ச்சியைப் பண்டைய நூலான தொல்காப்பியம் 'காமம்' என்றே விளம்புகிறது. "கற்புங்காமமும் நாற்பாலொழுக்கமும்" (Nagarasan, 2007)

வாழ்க்கை

ஒத்த அன்பு, ஒத்த நலன், ஒத்த பண்பாடு கலந்து வாழுகின்ற வாழ்க்கையே 'வாழ்க்கை அறம்' என்று கருதப்படுகிறது. உடுப்பதற்கு ஒரு துண்டாக இருந்தாலும் இருவரும் பகிர்ந்து தன்னலம் மறந்து இணைந்து வாழுகின்ற வாழ்க்கையே வாழ்வெனக் கருதப்படும். இது பழந்தமிழரின் பண்பட்ட வாழ்க்கையாகும்.

சங்கம் மருவிய காலத்தில் வாழ்ந்த தலைமக்களிடையே ஒருமித்த அன்பானது காணப்பட்டது. இதனால் இருவரும் தங்களுடைய அகத்திலே தோன்றும் உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தி ஒருவருக்கொருவர் தங்களுடைய குறைகளைத் திருத்தி இல்லற வாழ்க்கையினை இனிதே அமைத்துக் கொண்டுள்ளனர்.

தற்போதைய காலகட்டத்தில் வாழக்கூடிய கணவன்-மனைவி ஆகிய இருவரிடமும் அகஉணர்வுகளை வெளிப்படுத்தக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லை. அதனால் அவர்களால் தங்களுடைய இல்லற வாழ்க்கையை நன்றாக அமைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. இதற்குக் காரணமாக இருப்பது மன அழுத்தமாகும். இம்மன அழுத்தமானது தீர வேண்டுமெனில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு உணர்த்தும் அகவாழ்க்கையை அறிந்து ஒவ்வொருவரும் செயல்பட்டால் அவ்வாழ்க்கையானது இனிதே அமையும் என்பதை இக்கட்டுரையானது வெளிப்படுத்துகிறது.

அகவாழ்க்கை

அகவாழ்க்கை என்பது தலைமக்களிடையே தோன்றும் உள்ளம் சார்ந்த இன்பம், நாணம், கோபம், ஏக்கம், பிரிவு போன்ற உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தக் கூடியது.

அகஇன்பம் என்பது காதல் சார்ந்ததாக அமைவது. காதலியை மனைவியைப் பார்க்கும் பொழுது அகத்திலே இன்பம் உண்டாகும். அகவாழ்வில் காதல் முக்கியமானது. உடலும் உள்ளமும் இவற்றோடு உணர்வும் சேர்ந்ததே காதல் இப்படிப்பட்ட காதல் மலர்ந்த காதலரிடையே பிரிவு ஏற்படுமானால் அது

உள்ளத்தையும் உடலையும் பாதிப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் உணர்வுகளையும் பாதிக்கும் என்பதை இலக்கியங்கள் எடுத்தியம்புகின்றன.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் தலைமக்களின் அகவாழ்க்கை

பதினெண்கீழ்க்கணக்கில் தலை மக்களிடையே தோன்றக்கூடிய மன உணர்வுகளானது தோழி, பாகன், நெஞ்சு போன்றோரின் மூலமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இப்படி வெளிப்படுத்தும்பொழுது மன அழுத்தமானது குறைந்து அக வாழ்க்கையானது இனிதாக அமைகிறது.

தலைவி தன்னுடைய துயரத்தை தோழியிடம் கூறல்

தலைவனும், தலைவியுமாய் எதிர்ப்பட்டுக் கூடிய பேரின்பம் செய்த பருவமான இளவேனிற்காலத்தை எண்ணி இப்போது என் மனமானது ஏங்குகின்றது என்று தன்னுடைய மனவருத்தத்தைத் தோழியிடம் கூறி மன ஆறுதலைத் தலைவி தேடிக்கொள்கிறாள்.

“உதிரம் துவரிய வேங்கை உகிர் போல்

எதிரி முருக்கம்ப ஈந்தண் கார் நீங்க எதிருநர்க்கு

இன்பம் பயந்த இளவேனில் காண்தொறும்

துன்பம் கலந்தழியும் நெஞ்சு” (Dhatchanamoorthi, 2005)

“புள்ளும் மாவும் புலம்பொடுவதிய

நள்ளென வந்த நார்இல் மாலை

பலர்புகு வாயில் அடைப்பக் கடவுநர்

வருவீர் உளிரோ? எனவும்

வாரார் தோழி நம் காதலோரே”

தலைவி தன்னைப்பிரிந்த தலைவன் செல்லக்கூடிய வழியானது கொடிய பாலைநிலம் என்பதைத் தோழியிடம் கூறுகிறாள் (Nagarasan, 2007).

“விலங்கல் விளங்கிழாய்! செல்வாரோ வல்லர்

அழற்பட்டு அசைந்த பிடியை - எழிற் களிறு

கற்கனைச் சேற்றிடைச் சின்னீரைக் கையால் கொண்டு

உச்சி யொழுக்கும் சுரம்”

தலைவன் சென்ற வழியானது கொடிய விலங்குகள் நிறைந்த காட்டுவழி, அவ்வழியில் என்னுடைய தலைவன் செல்வது எனக்கு மிகவும் அச்சத்தைத் தருகிறது (Dhatchanamoorthi, 2005).

“கடிது ஓடும் வெண்தேரை நீராம் என்று எண்ணிப்

பிடியோட ஒருங்கோடித் தாள்பிணங்கி வீழும்

வெடியோடும் வெங்கானம் சேர்வார் கொல் நல்லாய்!

தொடியோடி வீழத் துறந்து” (Dhatchanamoorthi, 2005)

“கொடுவில் எயினர் பகழி மாய்க்கும்

கவலைத்து என்ப அவர்தேர் சென்ற ஆறே”

“சுரனே சென்றனர் காதலர் உரன் அழிந்து”

தலைவன் பிரிந்து, திரும்பி வருவதாகக் கூறிய பருவமானது கடந்துவிட்டது. இப்போது, குயில் கூவும் வேளிற்காலமும் வந்துவிட்டது. ஆனால், தலைவனோ இன்னும் வரவில்லையே! என்று தன்னுடைய வருத்தத்தைத் தோழியிடம் தெரிவிக்கிறாள் (Nagarasan, 2007).

“ஓங்கு குருந்தோடு அரும்பீன்று பாங்கர்
மராஅ மலர்ந்தன தோன்றும் விராஅய்க்
கலந்தனர் சென்றார் வலந்த சொல் எல்லாம்
பொலந்தொடீஇ! பொய்த்த குயில்”

“பொருள் நசை உள்ளம் துரப்பத் துறந்தார்
வரும்நசை பார்க்கும்என் நெஞ்சு”

என்னுடைய தலைவன் என்னைப் பிரிந்து சென்றதற்கான காரணம் என்னவெனில் பொருள் இடத்து உள்ள ஆசையால் என்று தோழியிடத்து கூறுகிறாள் (Balasubramaniam, 2004)..

“புணர்தரு செல்வம் தருபாக்குச் சென்றார்
வணர்ஓலி ஐம்பாலாய் வல்வருதல் கூறும்
அணர்த்துஎழு பாம்பின் தலைபோல் புணர்கோடல்
பூங்குலை ஈன்ற புறவு”

“வினை முடித்தன்ன இனியோள்” (Balasubramaniam, 2004)

“நம்மினும் வலிதாத்தாக்கிய பொருளே”

தலைவனைப் பிரிந்த தலைவியானவள் தான் தலைவன் மேல் கொண்டுள்ள நட்பானது, சான்றோர்களின் நட்பு கெடுதல் இல்லாது நிலைத்து நின்று வலிமையுடையதாக நல்ல பயனை விளைவிக்கும் நட்பைப்போன்று மிகவும் அன்பான தன்மையுடன் விளங்கும் என்று தோழியிடம் தெரிவிக்கிறாள் (Jeyabal, 2004).

“சான்றவர் கேண்மை சிதை வின்றாய் ஊன்றி
வலியாகிப் பின்னும் பயக்கும் மெலிவில்
கயம் திகழ் சோலை மலைநாடன் கேண்மை
நயம் திகழும் என்னும் என் நெஞ்சு” (Dhatchanamoorthis, 2005)

“நிலத்தினும் பெரிதே வானினும் உயர்ந்தன்று
நாடனொடு நட்பே” (Nagarasan, 2007)

“கடலினும் பெரிது, எமக்கு அவருடைய நட்பே”

தலைவி தன்னுடைய தலைவன் இரவு நேரத்தில் வரும் பொழுது உயிர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இல்லாத பாம்புகள் நடமாட்டம் உள்ளது. ஆதலால், குளிர்ந்த சோலைகளை உடைய மலைநாட்டுக்கு உரியவனான என்னுடைய தலைவன் இரவு நேரத்தில் வரவேண்டாம் என்று கூறுவதோடு விரைவில் மணம் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்று தலைவனிடம் உரைப்பாய்! என்று வேண்டினாள். குறையொன்று உடையேன் மன் தோழி நிலையில்லா மன்னுயிர்க்கு ஏமம் செயல் வேண்டும் இன்னே அரா வழக்கு நீள்சோலை நாடனை நம்மில் இராவாரல் என்பது உரை (Dhatchanamoorthis, 2005).

சூரியனுடைய அதிகமான வெப்பத்தால் மூங்கில்களின் கணுக்கள் உடைப்பெற்று முத்துக்களானது வெளிப்பட்டுப் புதர்களில் கலந்து காணப்படும் சோலைகளையுடைய காட்டின்கண் சென்ற தலைவரை எண்ணியதால் என் கைவளையல்கள் நெகிழ்ந்தன என்று தன்னுடைய மன வருத்தத்தைத் தோழியிடம் எடுத்துரைக்கிறாள்.

“கதிர்சூடக் கண்ணுடைந்து முத்தம் சொரியும்
வெதிர் பிணங்கும் சோலைவியன் கானம் செல்வார்க்கு
எதிர்வன போல்இலவே எல்வளையோ கொன்னே
உதிர்வன போல உள்” (Dhatchanamoorthi, 2005)

“துறை நணி ஊரனை உள்ளி, என்
இறை ஏர் எல் வளை நெகிழ்பு ஓடும்மே”

பொன்னைப்போல் ஒளியைத் தருகின்ற சூரிய ஒளியால் வெந்து காடுகள் இன்றி அவை வெறுந்தழைகளாகக் காணப்பட்டாலும், மலைப்பகுதியில் பெய்யும் மழையால் மரம், செடிகள் மலர்ந்து கார்காலம் தோன்றியுள்ளது. இதனை, இல்லை என்று நீ மறுத்துக் கூறினாலும் என்னுடைய மேனியைப் பொன்று கண்களும் ஒளியிழந்துள்ளன. அது மட்டுமல்லாமல் தலைவனைப் பிரிந்த நாட்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாவதால் என்னுடைய கைவிரல்களும் எண்ணித்தளர்ந்து தோள்களும் மெலிகின்றன என்று தலைவியானவள் தன்னுடைய வருத்தத்தைத் தோழியிடம் தெரிவிக்கிறாள் (Dhatchanamoorthi, 2005).

“பொன்வாளால் காடில் கருவரை போர்த்தாலும்
என் வாளா என்றி இலங்கெயிற்றாய் - என் வாள்போல்
வாள் இழந்த கண்தோள் வனப்பிழந்த மெல்விரலும்
நாள் இழந்த எண்மிக்கு நைந்து” (Dhatchanamoorthi, 2005)

“தண்ணக மண் அளைச் செல்லும் ஊரற்கு
எல்வளை நெகிழ்ச் சாஅய்
அல்லல் உழப்பது எவன்கொல்? - அன்னாய்!” (Dhatchanamoorthi, 2005)

“மெலிவால் வளை நெகிழ்தல் சாஅய்ய்
புலம்பு அணிந்தன்று அவர் மணந்த தோளே”

தலைவியானவள் தன்னுடைய தலைவன் கார்காலத்தில் திரும்பி வருவேன் என்று கூறிச்சென்ற பருவமானது வந்துவிட்டது. ஏனென்றால், முல்லை நிலத்தில் வாழக்கூடிய ஆண் மாண்களானது பெண் மாண்களோடு கூடி விளையாடவும் அவற்றின் குட்டிகள் குதித்துத் திரிகின்றன (Nagarasan, 2007). அதுமட்டுமல்லாமல் மேகமானது மழையைப் பொழியவும், வளமானது பெருகி வண்டுகள் தேனீக்களோடு சேர்ந்து ‘தீ’, ‘தா’ என்று ஒலிக்கின்றன. இதிலிருந்து கார்காலம் வந்துவிட்டதை உணரலாம். ஆனால், என் தலைவன் இன்னும் வரவில்லையே! என்று வருத்தப்படுகிறாள்.

“மான் எங்கும் தம் பிணையோடு ஆடமறி உகள
வான் எங்கும் வாய்த்து வளம் கொடுப்பக் - கான் எங்கும்
தேன் இறுத்த வண்டோடு தீதா எனத் தேராது
யான் இறுத்தேன் ஆவி இதற்கு” (Balasubramaniam, 2004)

“வண்டு வாய் திறப்ப விண்ட பிடவம்
மாலை அந்தி, மால் அதர் நண்ணிய
பருவம் செய்த கருவி மாமழை”

மேற்கூறிய பாடல்களில் தலைவனைப் பிரிந்ததால் தனக்கு ஏற்படும் துன்பத்தைத் தோழியிடம் கூறி தலைவியானவள் தன் வருத்தத்தைப் போக்கிக்கொள்கிறாள் (Balasubramaniam, 2004). மேலும், தோழியினுடைய ஆறுதலான வார்த்தைகளானது தலைவிக்கு மன இறுக்கத்தைக் குறைத்து மனநிம்மதி அடைவதற்கு ஏதுவாக அமைகின்றது.

தலைவியின் பிரிவை எண்ணிய தலைவனின் வருத்தம்

தலைவியைப் பிரிந்து தலைவன் செல்லும்போது, வழியில் எதிர்ப்படும் இயற்கை, விலங்குகள் மற்றும் பருவநிலை மாற்றங்கள் ஆகியவை அனைத்தும் ஒன்று சேர்த்து தலைவியின் நினைவை அதிகப்படுத்துகின்றன.

இதிலிருந்து தலைவனும் தன்னுடைய அகம் சார்ந்த இன்ப துன்பங்களை வெளிப்படுத்தி தன்னுடைய மனஉணர்வுகளைப் பகிர்ந்துள்ளான் என்பதை இவ்விலக்கியங்களானது எடுத்தியம்புகின்றன.

தலைவன், அடர்ந்தும் கருமையாகவும் கூந்தலைக் கொண்டுள்ள தலைவி ஆறுதலாக நான் கூறிய கட்டளைச் சொற்களை ஏற்று இனியும் பொறுமையோடு இருக்கமாட்டான். ஏற்ற கடமைகள் யாவும் நிறைவு பெற்ற நிலையில், இனி முதற்கடமையாக இருப்பது என்னுடைய தலைவியை முதலில் சந்திப்பதே! என்று தன் நெஞ்சிற்குத் தானே கூறிக்கொள்கிறான்.

“எல்லா வினையும் கிடப்ப எழுநெஞ்சே

கல்ஓங்கு கானம் களிற்றின் மதம்நாறும்

பல்இரும் கூந்தல் பணிநோனாள் கார்வானம்

மெல்லவும் தோன்றும் பெயல்”

“அன்பு கலந்து

நம்வயின் புரிந்த கொள்கையொடு நெஞ்சத்து”

தலைவியின் மீது ஊரார் கூறும் பழிச்சொற்கள் மறைவதற்குத் தான் செல்ல வேண்டிய மழைக்காலம் வந்துவிட்டது என்று ஊர் திரும்பும் தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறுகின்றான் (Balasubramaniam, 2004).

“இகழ்இசை வானம் முழங்கக் குமிழின்பூப்

பொன்செய் குழையின் துணர்தூங்கத் தண்பதம்

செவ்வி உடையசுரநெஞ்சே காதலிஊர்

கவ்வை அழுங்கச் செலற்கு”

மழைக்காலம் வந்துவிட்டது என வருந்தும் தலைவிக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருவதற்கு விரைந்து வீடு திரும்புவோம் என்று தலைவன் தன் நெஞ்சிற்குக் கூறிக்கொள்கிறான் (Jeyabal, 2004)..

“வரைமல்க வானம் சிறப்ப உறைபோழ்ந்து

இருநிலம் தீம்பெயல் தாழ - விரைநாற

ஊதை ஊரும் நறும்தண்கா பேதை

பெருமடம் நம்மாட்டு உரைத்து”

“கார் செய்தன்றே, கவின் பெறு கானம்”

தலைவன் பொருளீட்டுவதற்காகத் தலைவிறை விட்டுப் பிரிந்து சென்று விடுகிறான். பிரிந்து சென்றபின் தனக்குத் தலைவியின் நினைவுகளானது மேலோங்குகிறது (Jeyabal, 2004).

தலைவியின் நினைவுகளை அங்குள்ள இயற்கையானது சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது. இதன் மூலம் இயற்கை சார்ந்த ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளையும் மனிதன் நேசித்துள்ளான் என்பதையும், தம்முடைய உள்ளம் சார்ந்த செயல்களுக்கு ஒப்பீடாக இயற்கையானது இருந்துள்ளது என்பதையும் அறிய முடிகின்றது.

முடிவுரை

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு தலைமக்களின் அகவாழ்க்கை சார்ந்த நலனைத் தெளிவாக எடுத்தியம்புகின்றன. அகவாழ்க்கையில் ஏற்படக்கூடிய மகிழ்ச்சி, கோபம், வருத்தம், பிரிவு, நாணம், விட்டுக்கொடுத்தல், உணர்வுகளைப் பகிர்தல், அன்பு போன்றவற்றைத் தலைமக்கள் தங்களுக்குள் எவ்வாறு பகிர்ந்து கொண்டுள்ளனர் என்பதை இவ்விலக்கியங்களானது உணர்த்துகிறது. தலைமக்களிடையே ஏற்படும் அகம் சார்ந்த பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வானது தங்கள் மூலமாகவோ அல்லது தோழியின் மூலமாகவோ தீர்க்கப்பட்டு இல்லற வாழ்க்கையானது நன்றாக அமையப்பெற்றுள்ளன என்பதை அறியமுடிகிறது. இவ்விலக்கியங்கள் உணர்த்தக்கூடிய அகவாழ்க்கையை அறிந்து, தற்போதைய காலகட்டத்தில் வாழக்கூடிய கணவன்-மனைவி ஆகிய இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் தங்களுடைய மனஅழுத்தங்களைப் பரிமாறிக்கொண்டால் இருவருக்கும் பிரிவு ஏற்படாமல் இல்லற வாழ்க்கையானது இனிதாக அமையும் என்பதை உணரமுடிகின்றது.

References

- Balasubramaniam, K.V. (2004) Natrinai, New Century Book House, Chennai, India.
 Dhatchanamoorthi, A. (2005) Ainkurunuru, New Century Book House, Chennai, India.
 Jayabal, R. (2004) Agananooru (Mulamun Uraium), New Century Book House, Chennai, India.
 Nagarasan, V. (2007) Kurunthogai, New Century Book House, Chennai, India.
 Puliur Kesigen, (2010) Tholkappiyam, Paari Nilaiyam, Chennai, India.
 Subramaniam S.V. (2001) Tamil Agarathi, Manivasagam Pathipagam, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Authors have no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author(s) 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License